

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
6.Bf.40/2012/6. szám

A Fővárosi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2012. év szeptember hó 21. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt **vádlott** ellen indított büntető ügyben a Fővárosi Bíróság 2011. október 14. napján kihirdetett 24.B.134/2011/35. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 4 (négy) évi börtönbüntetésre **enyhíti**.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

Az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítja.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2011. október 14. napján kihirdetett 24.B.134/2011/35. számú ítéletével vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés bűntettének kísérletében, ezért 5 évi és 6 hónapi börtönbüntetésre és 6 évi közügyektől eltiltásra ítélte. Az előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámította. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, és kötelezte a vádlottat a felmerült 611.352,- forint bűnügyi költség megfizetésére.

A tárgyaláson az ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott enyhítésért, míg védője részben téves tényállás megállapítása és téves minősítés miatt, valamint enyhítés érdekében fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.236/2011/5. számú átiratában indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a tényállást a nyomozati iratok tartalmára figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontja alapján annyiban egészítse ki, hogy a sértett nyelvcsontjának jobboldali ívéen törés keletkezett és a nyelvcsont feletti izmot is átmetszette a vádlott, továbbá azzal, hogy a metszés a közepesnél kisebb erejű volt. Egyebekben arra tett indítványt, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletét hagyja helyben.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az első fokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését fenntartotta. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság a

hiányos tényállást egészítse ki azzal, hogy a vádlott 2010. március 27. napján a Westend bevásárló központban verekezésbe keveredett és sérülései keletkeztek. A kést öngyilkossági szándékkal vásárolta. A tanú 2-vel folytatott telefonbeszélgetése végén utalt arra, hogy a kijelentését nem gondolta komolyan. Kifejtette a védő, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás nem csupán hiányos, hanem helytelen ténybeli következtetéseket is tartalmaz. Álláspontja szerint a vádlott csak akkor ment el a helyszín közeléből, amikor meggyőződött arról, hogy a felesége megmenekül. Utalt arra, hogy a vádlottnak nem volt ölési szándéka, nem kívánta a felesége halálát. Az eredmény tekintetében a magatartása gondatlan volt. Ezt támasztja alá, hogy korábban alkoholt sohasem fogyasztott, csak az elkövetés napján. A vérvételi jegyzőkönyv megállapítása szerint is a klinikai tünetek súlyosabbak voltak annál, mint amit az alkoholkoncentráció indokol. Napok óta gyógyszert szedett, nem volt ura a cselekedeteinek. A kést sem azért vette elő, hogy a feleségének ártson, hanem a saját ereit akarta felvágni. Csak egyetlen vágást ejtett és a cselekmény után rokonaitól telefonon elbúcsúzott, mert öngyilkos akart lenni. A védői álláspont szerint a felsorolt körülményekből csak arra lehet következtetni, hogy a vádlottnak az ölésre még eshetőleges szándéka sem terjedt ki. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, és a vádlottat a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (6) bekezdés szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntetében mondja ki bűnösnek. Kifejtette azon álláspontját, hogy a Fővárosi Bíróság nem kellő súllyal vette figyelembe a védenca javára jelentkező enyhítő körülményeket, így különösen a megbocsátást, amely megmutatkozik abban is, hogy a vádlottal jelenleg is kapcsolatot tartanak a gyerekei és a felesége, bár a bontóper folyamatban van. A sértetti felróható magatartást is enyhítő körülményként indítványozta figyelembe venni. Álláspontja szerint a vádlotti megbánást jelzi az is, hogy a vádlott azóta többször is megpróbálkozott az öngyilkossággal. Ezen körülmények mellett - álláspontja szerint - indokolt a vádlottal szemben a büntetés kiszabása során enyhítő rendelkezést alkalmazni.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában a kiszabott büntetés enyhítését kérte. Elmondta, hogy sohasem akart ártani a feleségének, csak a kétségbeesése vezetett a cselekményéhez.

A vádlotti és védői fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú tanács tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A vádlott és a kihallgatott tanúk kioktatása törvényes volt, és az elsőfokú bíróság az okirati bizonyítékokat is megfelelő formában tette a bizonyítás anyagává. Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Megállapítható, hogy a vádlott a tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy nem tudatosan követte el a cselekményt, vallomása azonban teljeskörű, részletes ténybeli beismerő vallomásnak tekinthető. Mind a nyomozás

során, mind a tárgyaláson részletesen beszámolt a cselekmény elkövetéséről, annak körülményeiről, előzményeiről. A tényállási elemek megállapítása szempontjából lényeges körülményeket illetően vallomását alátámasztották a tárgyaláson kihallgatott tanúk, így különösen a sértett, valamint a szemtanú vallomásai. A Fővárosi Bíróság a tényállást a vádlott ténybeli beismerő vallomása, a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai, a rendelkezésre álló igazságügyi szakértői vélemények, valamint a bűnügyi iratok részét képező okirati bizonyítékok alapján, a bizonyítékokkal összhangban, részben mérlegelési jogkörében eljárva állapította meg. Érdemi körülmény tekintetében csupán tanú 2. és a vádlott vallomása között mutatkozott ellentét. Az elsőfokú bíróság meggyőző, logikus magyarázatát adta annak, hogy miért a tanú vallomását fogadta el a vádlott védekezésével szemben, illetve az egyéb, kevésbé lényeges ellentmondásokat is feloldotta. A Fővárosi Bíróság indokoltan utasította el a védőnek a bizonyítás kiegészítésére irányuló indítványát is.

Észlelte azonban a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás kisebb részben hiányos, mert nem tartalmazza a vádlott ittasságának fokára vonatkozó adatokat és az igazságügyi ideg- elmeorvosszakértő véleményének megállapításait. A Fővárosi Bíróság ítélete indokolásában értékelte ugyan a szakértői vélemények megállapításait, azonban azoknak a történeti tényállásba való beillesztése nem mellőzhető. Ezért a Fővárosi Ítéltábla a Be. 352. § (1) bekezdés a/ pontjára figyelemmel a nyomozati iratok között található orvosszakértői vélemény (421. oldal) alapján a tényállást azzal egészíti ki, hogy: „A vádlott vérében a cselekmény elkövetése idején 1,15 g/l (ezrelék) alkoholkoncentráció volt, amely nála enyhe fokú alkoholos befolyásoltságot eredményezett.” Továbbá a nyomozati iratok között (445., 447., 455. és 457. oldal), valamint a bírósági iratok között található és tárgyalás anyagává tett (21. és 22. naplósám) igazságügyi ideg- elmeorvosi és pszichológus szakértői vélemények alapján azzal is kiegészíti, hogy: „A vádlott sem a cselekmény elkövetésekor, sem a vizsgálat elvégzésekor nem szenvedett elmebetegségben, gyengeelméjűségben, szellemi hanyatlásban vagy olyan szervi elváltozásban, ami korlátozta vagy kizárta volna abban, hogy a megfelelő magatartást felismerje és e felismerésnek megfelelő magatartást tanúsítson. A cselekmény elkövetéskor fennálló enyhe fokú ittassága a beszámítási képességét nem korlátozta.”

Az elsőfokú bíróság által megállapított és a másodfokú bíróság által ekként kiegészített tényállás már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta.

A védőnek az enyhébb minősítésre irányuló fellebbezése nem alapos.

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Fővárosi Bíróság, amikor a vádlott bűnösségét a Btk. 166. § (1) bekezdésébe ütköző emberölés bűntettének kísérletében állapította meg. A másodfokú bíróság nem fogadhatta el a védőnek az életveszélyt okozó testi sértés bűntettének

megállapítására vonatkozó indítványát. Az elsőfokú bíróság a kialakult bírói gyakorlatnak és a Legfelsőbb Bíróság 15. számú Irányelvében foglaltaknak megfelelően, az ott írt feltételeket részletesen vizsgálva jutott arra a következtetésre, hogy a vádlott szándéka az elkövetéskor az emberölés büntetnének megállapíthatósága szempontjából minden szükséges tényállási elemre kiterjedt, tudta, azt átfogta, cselekménye következményeit kívánta és csak a véletlenül múlt a halálos eredmény bekövetkezésének az elmaradása. Ezen megállapítást támasztotta alá a cselekmény elkövetéséhez használt eszköz, a sérülés helye, az elkövető kijelentése és a vádlott elkövetés utáni magatartása is. Ezért a védőnek a jogi minősítést támadó fellebbezése eredményre nem vezethetett.

A vádlottnak és védőjének az enyhítésre irányuló fellebbezése alapos.

A Fővárosi Bíróság ítéletében helytállóan sorolta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető enyhítő- és súlyosító körülményeket. Tévedett azonban, amikor az első fokú ítéletben rögzített nagyszámú és jelentős súlyú enyhítő körülmény értékelése mellett sem látott lehetőséget enyhítő rendelkezés alkalmazására, az adott bűncselekményre előírt büntetési tétel alsó határának az átlépésére. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a Btk. 87. § (2) bekezdés b/ pontja alkalmazásával a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 4 évi börtönbüntetésre enyhítette. Az elsőfokú bíróság helytállóan határozta meg a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát, és nem tévedett akkor sem, amikor a cselekmény jellegére és súlyára figyelemmel a vádlottat a közügyek gyakorlásától eltiltotta. Az elsőfokú bíróság által kiszabott közügyektől eltiltás és a másodfokú bíróság által enyhített börtönbüntetés - az eddig kifogástalan életvezetésű és magatartásával kísérletet megvalósító vádlott esetében - megfelelően szolgálja a Btk. 37. §-ban írt büntetési célokat, így a vádlotti és védői fellebbezések eredményre vezettek.

A Fővárosi Bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla - helyes indokai alapján - helybenhagyta.

A másodfokú bíróság az első fokú ítélet kihirdetésétől a másodfokú ítélet kihirdetéséig előzetes fogvatartásban töltött időt a Btk. 99. §-a alapján a szabadságvesztés tartamába beszámította.

A Fővárosi Ítéltábla ítélete a Be. 372. § (1) és (2) bekezdésein alapszik.

Budapest, 2012. szeptember 21. napján

Dr. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mészáros László s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt s.k.
szavazó bíró

A Fővárosi Bíróság ítélete - a rendelkező részben írt változtatással - jogerős és végrehajtható.

, 2012. szeptember 21. napján

Dr. Ruzsás Róbert s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:
Horváth Judit
tisztviselő